

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R.P. Petri Leurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

75. An similiter à foraneis Vicariis Episcopi appellari nequeat ad
Episcopum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

l. 3. q. 6. n. 24. Sed in iis tantum, quæ competunt Episcopo ratione jurisdictionis ordinariæ; non vero in iis, quæ ei competunt de jure speciali aut consuetudine. Sbroz. l. 1. q. 30. num. 12. & l. 2. q. 175. num. 16. Sic etiam in causa per Episcopum delegata, Vicarius non habet idem tribunal cum Episcopo; nam delegatus ille Episcopi in illa causa major est Vicario. Sbroz. l. 3. q. 6. num. 24. citans Cassan. in catalog. glor. mund. p. 7. consid. 20. Item Vicarius non habet idem consistorium cum Episcopo quo ad supplicationem juxta Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. post Joh. And. in c. Romana. de appellat. in 6. in princip. apud Sbroz. l. 3. q. 12. n. 3. sed de hoc paulo post. An vero pari modo non faciat idem tribunal cum Episcopo quod ad recusationem ut Archid. & Franc. in c. non putamus. apud Sbroz. l. 3. q. 13. n. 3. vide apud eundem *ibidem*, & dicenda à nobis paulo infra. Limitat quoque dictum illud, quod Vicarius idem tribunal cum Episcopo habeat, Barbof. l. cit. dum ait, id intelligi de causis spiritualibus; in temporalibus enim (ubi Episcopus jurisdictionem habet temporalem) ab ejus Vicario, quamvis ordinario, ad Episcopum tanquam altius tribunal appellatur, argumento Clem. 2. de rescrip. juncta Glof. l. illud quoque observandum hic ex Laym. in c. e. non putamus. n. 4. quod licet idem utriusque sit tribunal, eademque jurisdictio, nihilominus jurisdictio Episcopi à jurisdictione Vicarii differat, non quidem substantialiter, sed accidentaliter, quatenus hæc ab illa dependens est, adeoque jurisdictio firmior sit in Episcopo quam Vicario: Sicut aqua potentior est in fonte quam in rivulo. De cetero quod unum idemque tribunal habeat Vicarius cum Episcopo, intelligendum non esse de Vicario foraneo, dictum in antecedentibus, & spiritualiter de Vicario deputato ad civitatem tantum, quod non faciat idem tribunal cum Episcopo, dictum est aliàs ex Sbroz. l. 1. q. 29. num. 2. citante pro hoc plures.

Questio 74. An appellari possit à sententia Vicarii ad Episcopum?

Respondeo: Non datur appellatio à Vicario ad Episcopum tanquam ab eodem ad se ipsum. Sbroz. l. 1. q. 23. n. 8. & l. 3. q. 1. n. 1. citans c. Romana. de appellat. in 6. & ibi DD. C. non putamus de consuetud. in 6. & ibi Archid. Anchar. Franc. Gemin. c. si quis. de off. deleg. in 6. Lancelot. institut. juris can. de off. Vicarii. & plurimos alios. Laym. in c. Romana. n. 2. & in c. ut Archidiaconus. de off. Archid. n. 8. & in c. non putamus. n. 1. ubi, quod non valeat consuetudo immemorialis appellandi à Vicario ad Episcopum; eo quod consuetudo, quæ est contra substantiã rei, de jure impossibilis atque irrationalis judicari debet; Ratio vero ac veluti substantia appellationis in eo consistat, quod sit ad alium eumque majorem Judicem provocatio l. 1. §. si quis ff. de appellat. c. placuit. causa 2. q. 6. Episcopus autem ejusque Vicarius, seu Officialis principalis unum idemque tribunal habent, adeoque repugnet ab hoc ad illum appellare; uti etiam talem consuetudinem non valere, ait Azor. p. 2. l. 3. c. 43. q. 6. Pax Jord. loc. cit. num. 64.

2. Extenditur responsio primò, ita ut si de facto interponatur talis appellatio, etiam partibus consentientibus, commissio causæ, & processus inde secutus sit invalidus & nullus. Sbroz. cit. q. 2. n. 11. & 12. Barbof. de pot. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 48. Tusch. Lit. a. concl. 349. num. 7. Pax Jord. loc. cit. n. 61. Secundò, ut ne quidem detur appellatio talis in requirentibus speciale mandatum, dum ea simul

P. Lauren. Vicarius Episc.

cum potestate ordinaria commissa sunt. Garc. loc. cit. n. 42. Ego, fori benef. p. 2. q. 693. Tertio ut procedat tam de appellatione judiciali quam extrajudiciali. Sbroz. loc. cit. num. 10. & ex eo Pax Jord. n. 62. Barbof. ubi ante. Quarto ut procedat quoque in supplicatione. Sbroz. l. 3. q. 12. per tot. Barbof. l. cit. n. 49. Pax Jord. num. 63. sed de hoc inferius specialiter.

3. Limitatur e contra responsio primò, ut non procedat respectu causarum specialiter delegatarum Vicario ab Episcopo extra commissionem generalem Vicariatus; quotiescunque enim Vicarius non ut ordinarius, sed ut delegatus Episcopi procedit, appellatio detur ad Episcopum delegantem. Garc. loc. cit. n. 40. citans quamplures. Sbroz. l. 2. q. 55. n. 35. Barbof. loc. cit. n. 52. & ex eo Pax Jord. l. cit. n. 71. citantes Sanch. de matrim. l. 3. d. 29. n. 6. Unde jam etiam à Vicariis quantumcumque delegatis ad universitatem causarum, cum semper maneant delegati, conceditur appellatio ad Episcopum delegantem, non ad Superiorem. Pax Jord. l. cit. citans eosdem quos ante, ac dicens, pro indubitato recipi à communi.

4. Limitatur secundò, ut non procedat in appellatione ab interlocutoria Vicarii: nihil enim verat, quò minus ab ea ad Episcopum appellatio per viam recursus à gravamine interponatur. Barbof. l. cit. n. 30. & ex eo Pax Jord. n. 67. citantes præter alios Purl. 2. decis. 302. Jacob. Laurent. de jud. suspens. c. 24. n. 12. sicut enim Judex ipse decretum suum, quod interloquendo pronuntiavit revocare, mutare, & emendare (etiam sæpius, ut addit Pax Jord. n. 68.) potest. Barbof. num. 51. citans Cardoso. in pr. judicium V. Judex. num. 66. & 67. Ricc. in collect. p. 5. collectan. 1474. Calder. Põreiram. qq. forens. l. 1. q. 9. Gratian. discept. for. c. 474. n. 11. &c. juxta l. quod justit. ff. de re jud. l. dicere. ff. de arbit. c. cum cessante. de appell. (modo tamen sententia illa interlocutoria non sit mandata executioni. Barbof. cit. n. 51. Pereira l. cit. n. 8. Pax Jord. n. 68. nec finem imponat iudicio aut processui. Barbof. Pax Jord. locis cit. Pereira n. 9. nec sit geminata, aut ab ea transferint decem dies; quia tunc efficitur irretactabilis, seu revocari non potest ad petitionem partium, seu partes eam retractationem petere nequeunt. Barbof. Pax Jord. locis cit. citato Gratian. c. 155. num. 35. quamvis (ut addit Pax Jord. Judex non impediatur eam ex officio concedere) sic etiam Episcopus, cum eandem jurisdictionem, & auditorium cum Vicario habeat, sententiam, quam Vicarius ipse interloquendo pronuntiavit, tanquam à se ipso probatam corrigere, & emendare poterit. Barbof. cit. num. 51. & ex eo Pax Jord. num. 7.

5. Observandum quoque hic, quod tradit Sbroz. l. 3. q. 2. num. 9. ex Franc. in c. non putamus. de consuetud. in 6. quod à Vicariis (intellige quibuscumque) detur appellatio ad eorum principales, à quibus constituti, dum hi sunt supremi Principes, non agnoscunt Superiorem propter defectum superioritatis. Sic etiam tradit Pax Jord. l. cit. num. 6. à Vicario Papæ ad Papam appellari posse.

Questio 75. Num pari modo à Vicariis foraneis Episcopi appellari nequeat ad Episcopum?

Respondeo negative. Quod enim Episcopi, & ejus Vicarii seu Officialis unum sit tribunal, de Vicario solum generali intelligitur, seu ad universitatem causarum Ordinario. Garc. p. 5. c. 8. n. 29. citans quamplures. Laym. in c. non putamus. de consuetud.

n. 6. num. 7. Barbof. *Jur. Eccles. l. 1. c. 15. num. 18.* juxta Clem. 2. de *rescrip. & c. Romana. de appellat. in 6. contra Germon. de indulg. Cardin. l. 1. c. 7. num. 88.* Et sic in specie, etiam si Vicarius resideat in civitate, restrictè tamen ad illam tantum, aut ad alium locum vel loca & partem Diocesis, non ad totam, adhuc ab eo appellari possit ad Episcopum; quia remaneret foraneus. *Garc. loc. cit. num. 30.* ubi ait in *Abulens. matrim. de Anno 1542.* resolutum à Rota, à Judice Metropolitano Archiepiscopi Compostellani residente in civitate Salmantina deputato ad cognoscendum de causis appellationum certorum Episcopatum Suffraganeorum tanquam Vicario foraneo posse appellari ad Archiepiscopum. *Pax Jord. loc. cit. num. 50.* *Sbroz. l. 1. q. 23. num. 4.* ubi dicit, talem Vicarium restrictè constitutum ad civitatem non dici generalem, sed delegatum *juncto num. 9.* ubi dicit, à Vicarii foranei sententia dari appellationem ad Episcopum, aut ejus Vicarium generalem. Item *q. 29. num. 1. & 2.* ubi talem dicit esse Vicarium foraneum, & non habere idem tribunal cum Episcopo. Unde mirum est, quòd hic auctor tam manifestè sibi contradicat *l. 3. q. 2. num. 5.* ubi is expressè: *Ampliatur primò, etiam non dari appellationem ad Episcopum à sententia Vicarii generalis constituti in Civitate tantum, &c.* quia is non est verè & absolute generalis, ut *Garc. loc. cit. num. 53.* & ipse *Sbroz. confessus erat cit. q. 29.* Sic itaque appellari poterit à Vicario foraneo ad Episcopum, cujus est Vicarius foraneus, vel ejus Vicarium generalem. *Garc. loc. cit. num. 29.* citans quamplures. *Sbroz. l. 2. q. 62. num. 6.* ubi expressè: *Quia foraneus Vicarius dependet à Vicario generali seu principali, & eidem subditus est, ab ejus sententia ad Vicarium generalem appellatur.* Citat pro hoc *Archidiacon. in c. 2. de consuetudine in 6. in fine. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. num. 25. Felin. in c. si quis contra. De foro compet. num. 5. & plures alios.* Limitat tamen hoc ipsum *Sbroz. cit. q. 62. num. 8. & 9.* ut non procedat appellatio à foraneo ad Vicarium generalem, dum appareret, quòd propter causas delegatas ab Episcopo potestas detracta esset ab ordinaria potestate Vicarii generalis, & concessa foraneo; eò quòd tunc Vicarius quòd ad illas causas non subsit Vicario generali. Sed neque à Vicario tali foraneo appellari potest præterito Episcopo, ejusque Vicario ad Metropolitanum. *Sbroz. l. 3. q. 2. n. 6.* nisi forte consuetudo haberet aliud, *Sbroz. ibidem n. 7.*

Quæstio 76. Ad quem ergo detur appellatio à sententia diffinitiva Vicarii generalis?

Respondeo: Ad Archiepiscopum seu Metropolitanum Episcopi, cujus est Vicarius, vel ad Papam, sive ad illum, ad quem appellaretur ab Episcopo. *Sbroz. l. 3. q. 1. num. 1.* juxta *c. Romana. de appellat. in 6. & ibi Innoc. & Archid.* Idque non obstante in contrarium consuetudine etiam immemorali. *Sbroz. ibid. num. 2.* Ita tamen, ut procedat in appellationibus à diffinitiva, vel ab alia habente vim diffinitivæ, & cujus gravamen per appellationem à diffinitiva reparari nequit; secus enim est ab interlocutoria, vel à quocunque alio gravamine ante diffinitivam. *Sbroz. num. 3.* De cetero Metropolitanus cognoscere non poterit de negotio principali omisso articulo appellationis, etiam cum consensu Vicarii Episcopi Suffraganei, nisi ejusdem ad sit mandatum speciale. *Sbroz. num. 4. & 5.* citans *Jo. Baptist. Ferret. conf. 307. num. 1. & 2.*

Quæstio 77. An à sententia Vicarii generalis supplicari possit ad Episcopum?

Respondeo negativè. *Barbof. de off. & potest. Episc. p. 3. alleg. 54. num. 49.* citans *Marches. de commiss. p. 1. c. 6. n. 118.* *Pax Jord. l. cit. num. 63.* ex *Sbroz. l. 3. q. 12. à n. 2.* citante pro hoc *Hoff. & Archid. c. Romana. Cardin. in Clem. 2. de rescrip. n. 8.* *Aufferer. in addit. ad Tolosan. q. 439. & c. Rationem ex iisdem Authoribus dat Sbroz. primò.* Quòd si à sententia Vicarii supplicari possit ad Episcopum, fieret fraus prohibita: appellationi contra mentem *cit. c. Romana. & c. 2. de conscrip. ad. in 6. & contra regul. juris in 6. quòd unà viã prohibetur, ad illud alia viã non debet admitti.* Secundò, quòd vel sic non esset idem consistorium Vicarii cum Episcopo, si à consistorio Vicarii supplicari possit ad consistorium Episcopi; adeoque jam prohibita appellatione ab ipso, prohibitum quoque est supplicare ad Episcopum, non obstante ut *Sbroz. l. cit. num. 6.* quòd supplicatio de cetero differat ab appellatione: siquidem differentia illa procedat in casibus expressis, in aliis verò supplicatio & appellatio procedant pari passu, ut *Roland à Valle conf. 94. n. 9. & seg. vol. 3. Imol. conf. 146. col. 4. in fine.* Uti etiam differentiam illam inter supplicationem & appellationem locum habere dicit *n. 7.* si fieret Principi habenti jurisdictionem diversam à suo Judice; non verò si fiat Episcopo habenti eandem jurisdictionem cum suo Vicario.

2. Ampliat quoque hanc doctrinam de supplicatione prohibita ad Episcopum *Sbroz. l. cit. ut locum quoque habeat in Vicario Capituli sede vacante,* citans pro hoc *Pavin. de potest. Capit. sed. vac. p. 2. q. 10. num. 14.* *Jo. And. in cit. c. Romana. de appell. in 6. Zenzel. in Clem. 2. de rescrip.*

3. Limitatur tamen etiam à *Sbroz. l. cit. n. 10.* responsio nostra, ut procedat de supplicatione strictè tali, non autem, ubi agitur de restitutione largè tali, qualem vocat, quæ concevit, seu respicit commodum restitutionis in integrum; eò quòd, si supplicatio porrigitur ad solum effectum restitutionis in integrum, seu suam intentionem unicè fundet in hoc remedio restitutionis, poterit interponi, & poterit Episcopus eidem supplicationi deferens restituere in integrum adversus Vicarii sui sententiam, non secus ac ipse Vicarius contra sententiam à seipso latam potest concedere condemnato hanc restitutionem. *Sbroz. cit. n. 10.* *Pax Jord. cit. n. 63.* *Barbof. cit. n. 51.* citante pro hoc *Capell. Tholosan. decis. 479.* *Cabellin. millelo q. 747.* *Bertach. de Episc. p. 5. l. 4. n. 67.* *Cuch. Instit. major. l. 3. lit. 9. de Episc. n. 308.* *Zerol. in pr. p. 1. v. Vicarius §. 5. &c.* pro cujus ulteriore declarat. fit

Quæstio 78. Num igitur & qualiter Vicarius tam contra suam, quam Episcopi sui sententiam restituere possit in integrum?

Respondeo primò: Possit Vicarium contra sententiam à se ipso latam restituere in integrum jam dictum est, stabilitque id ipsum *Sbroz. l. 3. q. 13. n. 1. & 2.* citatis quam plurimis, & insuper hac ratione desumpta ex *c. causa. junctà Gl. v. habentibus. de restitution. in integ.* quòd Ordinarij, qui habent jurisdictionem cum administratione (qualiter illam habet Vicarius generalis Episcopi, ut dictum supra) possunt concedere restitutionem in integrum.

2. Ampliatur id ipsum primò à *Sbroz. l. cit. num. 4.* ut procedat tam in restitutione in integrum, quæ